

TÌNH YÊU CỨU ĐỘ TÓM GỌN TRONG KINH MÂN CÔI

... Cha Thomas Nicholas Burke (1830-1883) là Linh Mục dòng Đaminh người Ái-nhĩ-lan. Cha nổi tiếng vì các bài giảng thuyết hùng hồn và vì tinh thần ái quốc chân chính. Nhưng nhất là Cha nổi tiếng về lòng kính mến Đức Mẹ MARIA. Người đương thời âu yếm gọi Cha bằng tên "Tom Burke".

Vào hậu bán thế kỷ XIX, một nạn đói kinh hoàng làm lay động nền kinh tế Ái-nhĩ-lan. Dân tình khốn khổ. Chính trong khung cảnh buồn thương đó mà một ngày, Cha Burke bước vào một thánh đường Công Giáo. Cùng đi với Cha có người bạn thân, ông Brown, tín hữu tin lành.

Lúc ấy, bên trong thánh đường có một phụ nữ trẻ tuổi, đang quì gối lần hạt Mân Côi. Bên cạnh bà là đứa con trai khoảng 9-10 tuổi. Cả hai mẹ con quì trước bức tượng Đức Mẹ Sầu Bi. Bức tượng thật đẹp với khuôn mặt Đức Mẹ thật u buồn. Hai mẹ con quì trước bức tượng cũng âu sầu không kém. Vừa lần hạt vừa khóc. Y phục của hai mẹ con trông thật nghèo nàn, vá víu nhiều mảnh. Thân hình gầy guộc. Một quang cảnh gây xúc động. Ông Brown ghé tai Cha Burke hỏi nhỏ:

- Chắc là họ đói khổ lắm phải không Cha?

Cha Burke nhẹ nhàng đáp:

- Bạn lầm rồi! Hai mẹ con nghèo không khóc cho tình trạng thảm thương của chính họ - mà ngay cả đối với chúng ta cũng không chịu được - nhưng họ khóc vì cảm thông nỗi sầu buồn của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và của Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA, Mẹ Ngài!

Ông Brown mở tròn mắt, ngạc nhiên thốt lên:

- Thật vậy sao thưa Cha? Tôi nghĩ rằng cuộc khổ nạn của Đức Chúa GIÊSU KITÔ chấm dứt lâu lắm rồi chứ! Đó là một biến cố thuộc về quá khứ mà!

Cha Burke ung dung giải thích:

- Cuộc khổ nạn của Đức Chúa GIÊSU KITÔ không phải biến cố chỉ xảy ra cách đây gần 20 thế kỷ. Đối với phụ nữ này và con trai bà, cũng như đối với từng tín hữu Công Giáo ngoan đạo thì, trong lúc này đây, Đức Chúa GIÊSU KITÔ đang vác Thánh Giá tiến về đồi Calvario. Trong lúc này đây, Ngài đang bị đóng đinh vào Thánh Giá. Chính vì lý do đó mà hai mẹ con nghèo quên đi nỗi đói khổ của mình để khóc thương các đau đớn khôn cùng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ nhân loại.

Không chịu thua, ông Brown "đánh-trống-lăng" sang một đề tài khác. Ông nói với giọng chế nhạo:

- Tôi không hiểu làm thế nào mà các tín hữu Công Giáo lại có thể lập đi lập lại không nhàm chán có mỗi một kinh: Kính mừng MARIA. Kính mừng MARIA. Kính mừng MARIA. Sao lại làm được như thế nhỉ?!

Cha Burke vẫn nhẹ nhàng đáp:

- Đúng ra bạn nên đặt câu hỏi như thế này. Làm sao mà mình lại có thể nhàm chán khi yêu mến Đức Mẹ MARIA được? Yêu mến Đức Mẹ và ngồi cạnh Đức Mẹ, hay nói đúng hơn, làm sao chúng ta có thể nhàm chán khi chiêm ngắm lịch sử cứu độ, tức là lịch sử Tình Yêu của Con Mẹ đối với chúng ta được? Và lịch sử Tình Yêu này lại tóm gọn trong trọn Lời Kinh Mân Côi!

Lời Cha Burke nói, nghe như rót mật vào tai. Thêm vào đó, Cha thấy ông Brown bắt đầu nhìn đắm đắm bức tượng Đức Mẹ Sầu Bi, khuôn mặt đổi sắc. Có lẽ ông hối hận vì lời lẽ quá đáng chăng? Một dấu hiệu tốt! Bước đầu của tâm tình thống hối.

Cha Burke nói tiếp:

- Bạn biết không? Thiên Cung không ngừng lập lại lời "Kính Mừng MARIA" tuyệt diệu này. Lời Kinh nhắc nhở lời Thiên Sứ Gabriele chào kính Mẹ, khi Ngôi Lời THIÊN CHÚA nhập thể trong lòng trinh khiết Mẹ. Rồi khi Người Con Cực Thánh bị đóng đinh vào Thánh Giá, lòng Đức Mẹ tan nát tột cùng. Đức Mẹ MARIA là thọ tạo duy nhất thông phần trọn nỗi đau đớn màu nhiệm cứu độ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Con Mẹ.

Đang nói bỗng Cha Burke im bặt. Bởi vì, từ chỗ đang đứng, Cha nghe vọng đến một tiếng nói. Tiếng nói ban đầu thoảng nhẹ rồi dần dần rõ ràng. Tiếng người nữ êm dịu thánh thót như tiếng đàn hòa điệu giữa các nhạc khí: hạc-cầm, ly-cầm, vĩ-cầm và sáo. Tiếng nói nói riêng với Cha Burke nhưng lớn đủ để tất cả mọi người có mặt trong thánh đường đều nghe rõ:

- Con à, con đừng quên nói với bạn con rằng, cứ mỗi lần đọc kinh "Kính Mừng MARIA" và suy gẫm cuộc khổ nạn trên đồi Golgota là các tín hữu Công Giáo rút khỏi Trái Tim Mẹ những chiếc gai nhọn. Gai nhọn chính là tội lỗi loài người cắm vào đó và gây thương tích!

Nghe đến đây, ông Brown liền xin phụ nữ Công Giáo nghèo cho ông mượn tràng chuỗi Mân Côi. Rồi ông khiêm tốn quì xuống cạnh bà, nhờ bà dạy ông cách thức lần hạt Mân Côi. Ông sốt sắng lập đi lập lại lời kinh "Kính Mừng MARIA". Vừa lần hạt ông vừa đắm đắm nhìn lên bức tượng Đức Mẹ Sầu Bi. Sau cùng, ông nói:

- Thưa Cha Thomas Nicholas Burke và là bạn của con, xin Cha chỉ dạy con biết phải làm thế nào để trở thành tín hữu Công Giáo? Con muốn trở thành người con ngoan của Đức Nữ Vương Rất Thánh MARIA!

("Il Settimanale di Padre Pio", 7 giorni di formazione e di informazione cattolica, n.2, 6-10-2002, trang 19)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt